SPEJDERNES MAGASIN

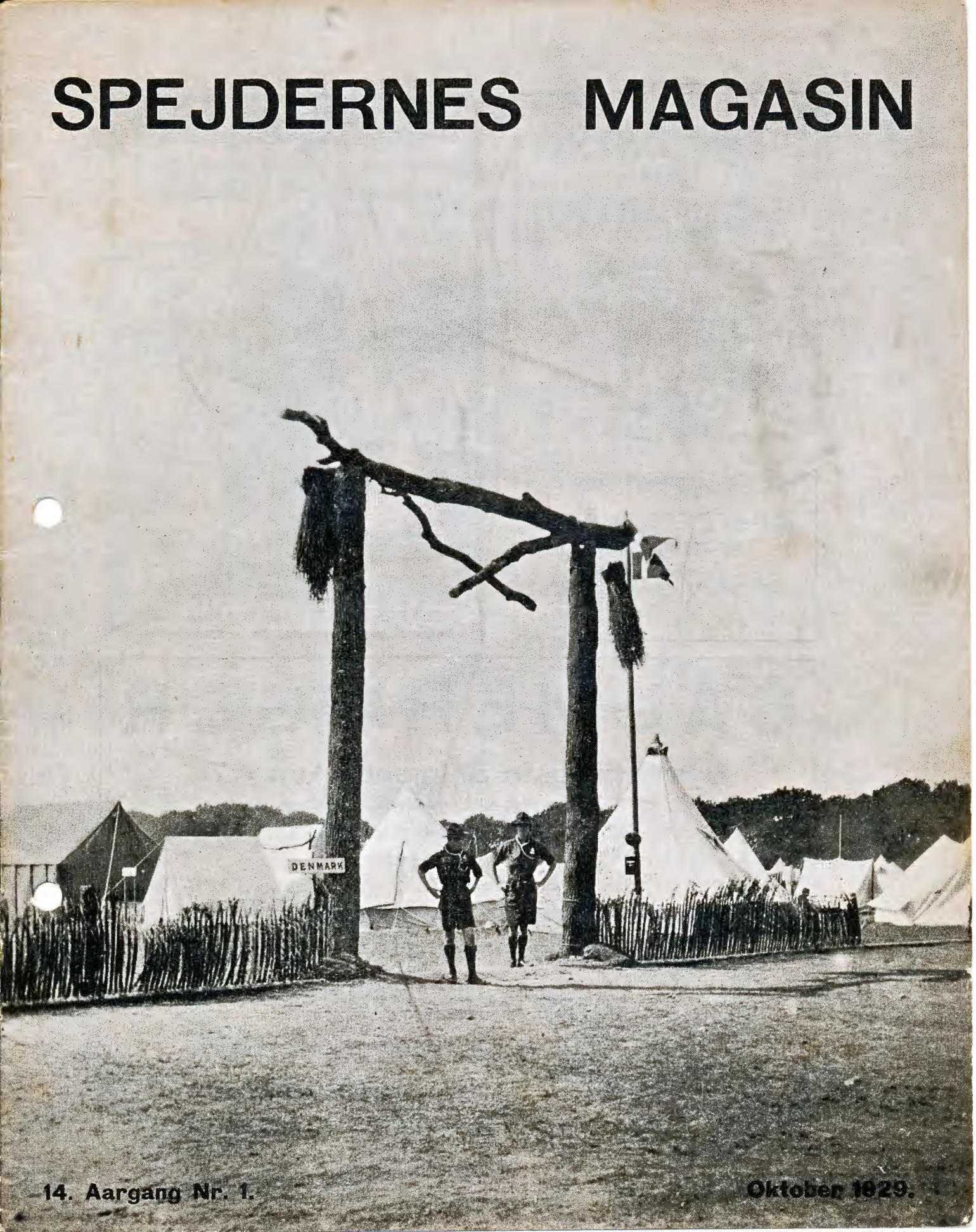

14. Aargang Nr. 1. Oktober 1929.

VEJLEDNING
FOR
ULVEFØRERE

er nu udkommet

Pris pr. Sæt bestaaende af 3 Hæfter

Kr. 2.50

pr. Hæfte

Kr. 1.00

kan rekvireres paa

KORPSKONTORET
STUDIESTRÆDE 30

mod Indsendelse af Beløbet + Porto.

SALMEBØGER

Byens billigste Salmebog kun 4.75

i smukt bøjeligt Bind med runde Hjørner.

Ægte Skindbind kun 5.25

Navn og Dato gratis.

EN GOD BOG ER DEN BEDSTE GAVE

Stort Udvalg af billige indb. Gavebøger.

FYLDEPENNE - PENCILS

FR. PALM GREISEN

Silkegade 4 - Tlf. Central 4619 og 13318.

SPEJDERNES·MAGASIN

VÆR BEREDT

UDGIVET AF DET DANSKE SPEIDERKORPS

TIL DET DANSKE FOLK!

Med stor Tilslutning fra alle Dele af Danmarks Befolkning stiftedes LANDSFORENINGEN TIL KRÆFTENS BEKÆMPELSE, og der skabtes dermed et Grundlag for Tilvejebringelse af de Midler, som aarligt maa haves til Raadighed til Landsforeningens Formaal.

Det er imidlertid nødvendigt, at Landsforeningen til en Begyndelse, foruden denne aarlige Indtægt, ogsaa faar Raadighed over en betydelig Kapital, dels til Indkøb af det til Kampen mod Kræften absolut nødvendige men særdeles kostbare RADIUM, dels til Dannelse af et GRUNDFOND som Basis for Landsforeningens øvrige Arbejde. Foreningen har allerede indkøbt for ca. 800,000 Kr. Radium, men denne Udgift, saavel som Udgiften til eventuelle yderligere Indkøb, kan ikke afholdes af Foreningens Aarsindtægter, da dette vilde berøve den de til dens omfattende Virksomhed fornødne Midler.

Landsforeningen henvender sig derfor til alle danske Mænd og Kvinder med Anmodning om en Gave til den af Foreningen, i Henhold til kgl. Bevilling iværksatte

Landsindsamling Onsdag d. 2. Oktober 1929

og haaber, at dens mange Medlemmer — foruden selv efter Evne at bidrage til Landsindsamlingen — hver i sin Kreds vil virke for, at de af deres Paarørende og Bekendte, der endnu staar uden for Foreningen, ogsaa yder deres Bidrag til den Kamp, Foreningen har taget op. Kampen mod Kræften føres til bedste for ALLE i det danske Samfund.

Derfor bør alle være med!

Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse.

VED LEJRBAALET.

Spejdernes Gave til Verdens-Spejderchefen.

Den Gave, som Spejdere Verden over havde samlet ind til, til Spejderchefen, blev en stor Gave. Hundred Tusinder af Spejdere har givet deres Bidrag, og Beløbet var saa stort, at Baden-Powell fik en flot Rolls-Royce Automobil med Spejderlilje paa Køleren og en „Paahængsvogn", en rigtig Zigeunervogn til at spænde bag efter Bilen, med Køkken og Soverum.

Dertil kom et prægtigt Maleri af Spejderchefen i Spejderudrustning, og endda var der en stor Pengesum foruden.

Alle I, der har været med til at glæde vor gamle Spejderchef, som har skabt Spejdersporten og derved givet jer mange lykkelige Timer, har Lov til at føle den store Glæde, det er at have gjort et andet Menneske glad.

For B.-P. var glad for Gaven. Den viste ham, at Hundred Tusinder af Drenge Verden over har sendt ham en venlig Tanke, da de gav deres Gave til det store Beløb.

Som I ved, stammer Tanken fra Danmark, og derfor var det Korpsraadets Præsident, Grosserer Christian Holm, — der i sin Tid fik Ideen — og Korpssekretær Gunnar Ipsen fra de „grønne", der overrakte B.-P. Gaven.

Jamboree-Knapper.

Alle, der har deltaget i en Jamboree, har Ret til at bære en Jamboree-Knap til Minde om Samværet med de fremmede Spejdere. Knappen skal bruges som en rigtig Knap, og derfor sættes den paa som Lommeknap.

Hver Gang, I knapper Lommen, skal Jamboree-Knappen minde jer om, at Spejderbevægelsen er international, og at I har Kammerater derude i de fremmede Lande.

Knapperne kan I bestille hos jeres Tropsfører, som kan faa dem paa Korpskontoret. Prisen er 25 Øre, og det er en meget smuk Metalknap.

Lord Gilwell,

Spejderchefen er blevet adlet, og hans nye Titel er Baron Baden-Powell, Lord of Gilwell.

Der er sikkert mange af jer, der ved, at Gilwell er Navnet paa Træningspladsen for Førere i England, og rundt i Verden, ogsaa i Danmark, har man Gilwell-Førerkursus.

Den gyldne Pil.

Ved den sidste Parade under Jamboreen, den Dag, da det hele sluttede, begravede Baden-Powell en gylden Stridsøkse i Arrowe Park og gav til Lederen af hver Nations Spejdere en gylden Pil.

Og til Spejdere, som dér stod samlet fra saa mange Nationer sagde han:

„Jeg har begravet denne Stridsøkse, Tegnet paa Krig, Fjendskab og had fulde Følelser.

Nu sender jeg jer ud i Verden, tilbage til jert eget Fædreland, bærende Tegnet paa Fred, Forstaaelse og Kammeratskab. For Fremtiden skal den gyldne Pil være Symbolet paa Fred og Forstaaelse.

Vend tilbage til jert Fædreland som Udsendinge for god Forstaaelse og Venskab, med den nye Følelse af at have Kammerater i alle Lande."

En Tak.

Korpset har fra Københavns Magistrat modtaget en Skrivelse, hvori der staar:

„Herved tillader jeg mig at bringe Det Danske Spejderkorps min allerbedste Tak for det udmærkede Arbejde, som Spejderne præsterede ved Salg af Programmer ved Københavns Magistrats Sct. Hans Fest foran Raadhuset.

Det vilde være mig en Glæde, om denne min Tak ved Korpsets Foranstaltning kunde komme til de deltagende Troppes Kendskab.

Ærbødigst **Nyrop Larsen".**

De Penge, der indkommer ved Salg af Programmerne, gaar til et velgørende Formaal, og det er glædeligt at se, at der er Spejdere, der har ofret deres Sct. Hans Aften for at gøre en „goodturn".

Hvor langt kan man skyde med Bue?

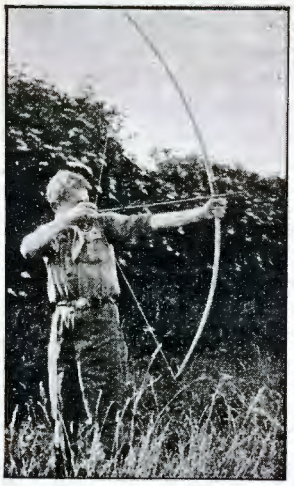

Af K. Sundbo.

Da man for nogle Aar siden skulde tage Livet af nogle Grizzlybjørne i en af Amerikas Nationalparker, bad de Professorer, som havde med Henrettelsen at gøre, en Mand om at tage sin Riffel og sende en Kugle gennem Skallen paa Bjørnene.

Han gjorde noget helt uventet. — Han fik en Indianer til at lave Pile med Obsidianspids (Obsidian er en glasagtig, meget haard Sten), og saa kom en Bueskytte og sendte de alenlange Pile gennem Kæmpebjørnene. Pilespidser af Staal var ikke gode nok, de var for bløde, forklarede Indianeren, og derfor blev Bjørnene nedlagt med samme Slags Vaaben, som Jægerne brugte i Stenalderen. Det mest forbavsende ved det hele var for Resten, at flere af Bjørnene blev dræbt med et eneste Pileskud, idet det viste sig, at Pilene havde en voldsomt dræbende Kraft.

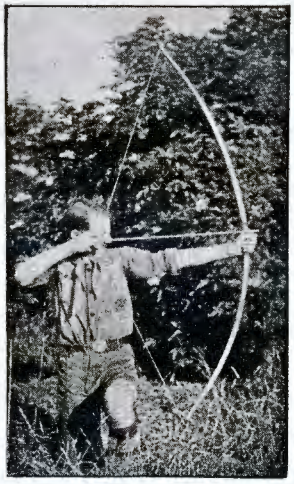

I vor moderne Tid med de langtrækkende Vaaben undervurderer man ofte Bueskydningen og tror derfor, at det er Skrøner, hvad Sagaerne fortæller om vore Forfædres Bueskydning. Alle vil saaledes erindre Einar Thambeskjelve, som med en Pil skal have skudt gennem en raa Oksehud, der hang ned fra en Stang, og som sendte sine Pile gennem „Jernbardens" Rorknap og Skansekiædning i Slaget ved Svolder.

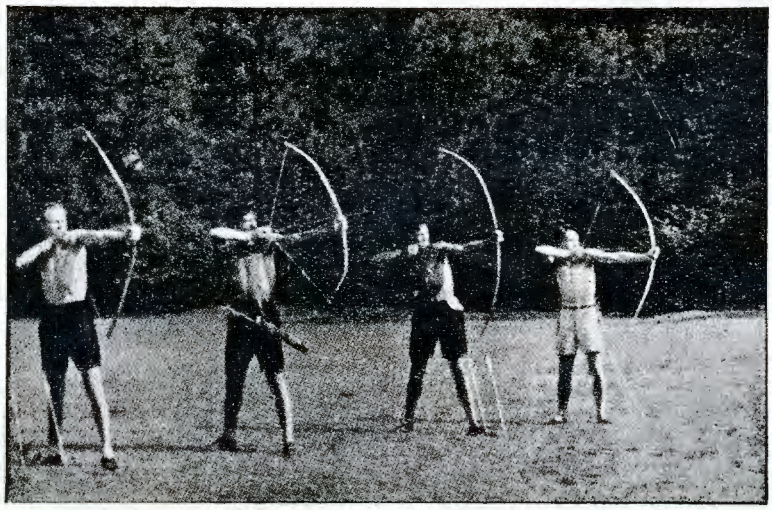

Man tror ikke, det er sandt, fordi man ikke kender Langbuens frygtelige Kraft, og fordi man maaske tror, at Langbuen blev spændt ved Hjælp af Pege- og Langfinger, saaledes som Drenge som Regel gør nu.

Men saadan spændte de gamle Skytter ikke Buen. Strengen blev trukket tilbage ved at den blev lagt i det yderste Led af Pege-, Lang- og Ringfinger. Skytten kunde altsaa anvende betydelig Muskelkraft paa at trække Strengen tilbage, uden at risikere at Fingeren slag Taget. — Forreste Haand, som holdt fast om Buestokken, var ofte beskyttet mod Strengens Slag ved en Slags Pulsvante om Haandleddet.

De asiatiske Folkeslag trak Strengen tilbage paa en lidt anden Maade end Europæerne. Paa Skydehaandens Tommelfinger havde de asiatiske Skytter en tyk

Ring, som de lagde Strengen imod. De trak altsaa Strengen tilbage ved Hjælp af denne Ring, idet de støttede Pileskaftet mellem Tommel- og Pegefinger.

De gamle Nordboeres Buer var som Regel af en enkelt Stok, et eneste Stykke Træ, mens de asiatiske var forarbejdede af flere Stykker Træ, der var lagt oven paa hinanden og føjet sammen.

Fra Nordboerne kom Langbuen til Normandiet og derfra til England, hvor den naaede sin største Fuldkommenhed, og hvor den som Krigsvaaben holdt sig til 1627.

Det var Vilhelm Erobrerens Langbueskytter, der indledede Slaget ved Hastings i 1066. En voldsom Pileregn bragte den engelske Hær i Uorden, og saa gjorde det normanniske Rytteri Resten.

Siden blev Langbuen Nationalvaaben i England, og de engelske Konger anstrengte sig meget for at udvikle Interessen for Langbueskytterne, der skød Franskmændene sønder og sammen. — Allerede paa 250 m Afstand begyndte de engelske Afdelinger deres Skydning, og Pilene havde en saadan Kraft, at selv en Ridders Jernrustning blev gennemboret.

Man ved nøjagtigt, hvor langt Mestrene skød i gamle Dage, idet i alt Fald de tyrkiske Rekorder er optegnede paa den gamle Bueskydningsplads Ak Median i Konstantinopel. Af Optegnelserne her ser man, at en Mand ved Navn Halib Aga har skudt 730 m., Pilad Aga 725 m, Sultan Selim 655 m og Sultan Murad IV hele 911 m.

Efter dette kan man roligt paastaa, at Einar Thambeskjelve, som antagelig var en af Norges stærkeste Mænd i sin Tid, med Lethed sendte Pilen mere end en halv Kilometer, og muligvis har han ogsaa slaaet de tyrkiske Rekorder.

Men selv 500 m er godt, og man forstaar, at en alenlang Pil med Jernspids, der kan suse over en halv Kilometer, har Kraft nok til at gaa gennem baade Rorknap, Jernklædning og Skjold.

Det primitive Vaaben, som Langbuen er, har holdt sig utroligt længe i Europa, idet flere russiske Militærafdelinger, som i 1813 drog mod Napoleon, var bevæbnede med Buer.

Og nu er Buen atter kommet til Ære og Værdighed, særlig i England som Sportsvaaben. I England skyder man nu paa Afstandene 40, 60 og 100 yards (henholdsvis 33, 54 og 90 m). De Pile, som bruges, er noget lettere end de gamle Krigspile.

Der er mange moderne Bueskytter, som er i Besiddelse af en ikke ringe Færdighed i Behandlingen af vore Forfædres kæreste Vaaben. Man maa haabe, at den smukke og mandige Idræt maa gribe mere og mere om sig — ikke mindst blandt Ungdommen.

OM FRITID

Af Gunner Engberg.

Du kender maaske Historien om Maskinen, der ikke vilde gaa, og Ingeniøren, som fandt ud af, hvad den fejlede.

Da han havde endt sin Undersøgelse, tog han en Hammer og slog eet Slag. Saa gik Maskinen og blev ved at gaa.

Da Fabrikanten fik Regningen, lød den paa 100 Kroner. Han syntes, det var vel meget, ikke just for at faa Maskinen til at gaa, men for at slaa eet Slag med en Hammer! Han bad om at faa Regningen specificeret. „Med Fornøjelse," svarede Ingeniøren.

Da Regningen kom anden Gang, saa den saadan ud:

For at slaa eet Slag	1 Kr.
For at vide, hvor der skal slaas	99 „
	100 Kr.

Den Regning var der god Mening i! Det som skulde vurderes, var den Viden, han havde opsamlet gennem mange Uddannelsesaar.

Undertiden er det let nok at gøre en Ting — ja, for den, der veed, hvordan den skal gøres!

Men den Viden opsamler man gennem de Aar, hvor man forbereder sig til Livets Gerning. Og den, som ikke har brugt sin Forberedelsestid, har ingen Chance for at kunne gøre Gerningen den Dag, den foreligger.

Der er en fornøjelig Slags Drenge: de, som aldrig er ledige. Hvis de ikke læser Lektier, foretager de sig noget andet; de har hundrede Ting for i Løbet af et Døgn. Dette betyder ikke, at de bliver overanstrengt. En Hest hviler, naar den bliver spændt for en anden Vogn. Afveksling er Forfriskelse.

Professoren hviler ved at plante Jordbær om. Gartneren hviler, medens han læser en god Bog. Fodboldtræning er Hvile for Kontormanden. At høre paa et fornuftigt Foredrag kalder Haandværkeren Rekreation. Imens man drikker sin Kaffe, kan man diskutere Samfundsproblemer og Solsystemer. „Alting har sin Stund, og enhver Idræt under Himmelen har sin Tid," siger

BREVE TIL JØRGEN IV.

København, den 16. Sept. 1929.

Kære Jørgen!

Tak for Brevet. Det glæder mig, at det stadig gaar dig saa godt i Troppen. I særlig Grad glæder det mig, at du har faaet nogle gode Venner.

Den Poul, du skriver saa meget om, formoder jeg, er den samme, som du den Gang lige før Ferien „stak en paa Kassen". Det er morsomt, at han, der var din værste „Fjende", nu lader til at blive din bedste Ven. Hvis han virkelig er saa brav en Fyr, som du beskriver ham, kan jeg kun ønske dig til Lykke. Der er nemlig intet her i Verden saa værdifuldt som en virkelig Ven, et Menneske, man kan stole fuldt og fast paa under alle Forhold. Desværre er de sande Venner temmelig sjældne.

Jeg er forøvrigt lige ved at tro, at man lettest finder dem, medens man er Dreng. I alt Fald føler jeg, at der er et ganske særligt Baand mellem mig og de Par Venner, jeg stadig har fra Skolen og min egen gamle Trop. Jeg har aldrig haft mange Venner, for jeg tror nemlig ikke, man kan have mange. Ja, maaske kan man kun have een.

Venner er jo ikke det samme som Kammerater, hvis Tal kan være ubegrænset. Venskab kræver saa meget. Hertil kommer, at man skal være forsigtig, man skal ikke skynde sig med at knytte Venskab. For sin Ven har man ingen Hemmeligheder, man viser ham ubegrænset Tillid, — og derfor maa man kende ham. Det kommer man egentlig kun til, naar man har staaet sammen under vanskelige Forhold, — hvis man har prøvet Trængsler af een eller anden Art sammen. Naar man saa føler, at man som en naturlig Ting kan ofre noget for sin Ven af det, der er een særlig kært, ja, da har man den rigtige Venskabsfølelse. Gengældes denne Følelse, har man en Ven — i tykt og tyndt, en Ven, som man skal gøre alt for at beholde. Der er ingen Tvivl om, at der bestandig vil komme Vanskeligheder, ikke mindst efterhaanden som man vokser op. — Venskabet vil blive sat paa mange Prøver —, men dér er det den, som har den bedste Karakter af de to, der skal vide at komme over Vanskelighederne og bevare de værdifulde Baand, som truer med at sprænges.

Se, alt dette fik „Poul" mig til at skrive. Jeg haaber oprigtigt for dig, at han er værdig til dit Venskab — og du til hans. Jeg glæder mig til at træffe ham!

Din hengivne

Christian

---

den gamle Vismand. Kun til at sidde og glo og til at gaa med Hænderne i Lommen er der ikke Tid i Ungdomsaarene.

Den, som aldrig er ledig, bliver ikke derfor træt, hvis han ellers driver et fornuftigt Vekselbrug.

Men imens han foretager sig snart det ene, snart det andet, er han hele Tiden under Forberedelse til Livets Gerning. Der kommer en Dag, da han — paa en eller anden Maade — faar Brug for alt, han nogen Sinde har lært og øvet. I en given Stilling kommer hans Erfaringer løbende alle Vegne fra og siger ham, hvor der skal slaas med Hammeren.

Det, han har lært, naar han spændte sig i Arbejdsselen, og det, han har tilegnet sig under Rekreation, bliver ham begge Dele nyttigt. Undertiden er Fritidens Erfaringer endda af større Værdi end Arbejdstidens.

En Driftsingeniør paa en Fabrik gjorde en Gang den Bemærkning: „10 Procent af det, jeg til daglig har Brug for, har jeg lært paa Polyteknisk Læreanstalt. De 90 Procent har jeg lært i K. F. U. M.s Boldklub."

„BIKS"

U. S. A.

Det amerikanske Spejderkorps har udsendt sin Aarsberetning for 1928, en statelig Bog paa 225 tæt trykte Sider.

Det er fristende at nævne nogle Tal. Der er nu 819.791 Spejdere, hvoraf 51.902 er Førere. Der er 26.698 Troppe og 14.361 „Lone-Scouts." Korpsets samlede Indtægter var $ 804.919.86 og Udgifterne $ 817.514.86.

De amerikanske Spejdere har siden 1911 taget 2144895 Dueligheds-tegn.

De døde Elefanter.

Hvor flyver Svanerne hen? spørger Digteren. Ingen ved hvorhen! Og er det ikke underligt, at det samme gælder Elefanterne?

Guvernøren af Uganda, Sir William Gowers, skriver i „Times", at skønt der er ca. 200,000 levende Elefanter i Afrika, er det uhyre sjældent at finde en død. Da en vild Elefant maa antages at blive hundrede Aar gammel, skulde der normalt dø 2000 Elefanter om Aaret. Hvor bliver de af? Hjerneskallen og de grove Knogler er saa svære, at intet Rovdyr kan knuse dem. Heller ikke Myrer og andet Smaakryb kan faa Bugt med dem.

Naar Jægerne sidder om Baalet, fortæller de om Elefanternes Kirkegaarde. Inde i Junglen skal der være grønne Bladkupler, der som Domkirker hvælver sig over de Steder, hvor Elefanterne mødes med deres Fædre. Men aldrig har man fundet et saadant Sted.

Hvor kommer Tanken da fra?

Det fossile Elfenben har skabt Myten. Det hænder, at man under Jorden finder tykke Lag af tusindaarige Elefanttænder. Negeren begriber ikke, hvor de kommer fra. I Mangel af en Forklaring skabes en Fabel.

Sir Gowers siger, at Elefanten elsker Vandet. Den kan staa i Timevis i Floder eller Søer helt dækket lige til Snabelen, der rager op som en Dykkers Luftslange. Naar den er syg, har den det vel som Mennesket, ... den tørster endnu mere, ... den føler sin Krop gløde. Saa søger den Vandet for at svale sig, og da hænder det, at den overraskes af Døden — Hjertelammelsens barmhjertige Død — eller den har ikke haft Kraft til at gøre sig fri fra den bløde Bund, den er sunket ned i.

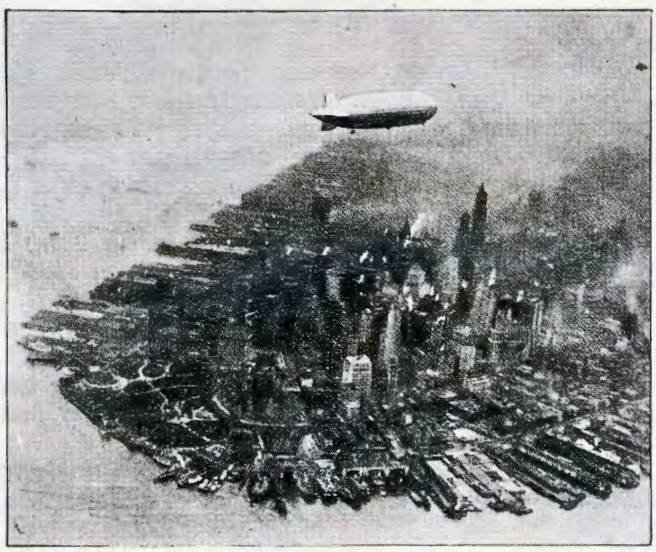

Efter Ill. London News.

„Graf Zeppelin" svæver over New Yorks Skyskrabere, før den lander ved Lakehurst. Det store tyske Luftskib har jo i sidste Maaned fuldført sin glimrende Flyvning rundt om Jorden. „Graf Zeppelin" er den 127de Zeppeliner, der er bygget.

Døden kommer til Elefanten i Vandet ..... oftest i de store Papyrusmoser, hvor intet Menneskeøje kan følge den, og hvor selve Kæmpedyret er et Fnug i Forhold til de endeløse Flader.

Naar Vandet i Aartusinder har leget i disse Moser, har det som en vældig Kost fejet Elefanttænderne ned i en Grube, hvor de dækkes af Dyndet. Atter tusinde Aar efter, naar Vandet har taget et andet Løb, findes Stedet af Mennesker. Saadan opstaar Myten om Elefantkirkegaarden.

Saa kommer da den vandrende Kolos, gammel, graa og mosgroet. Paa vaklende Stolper søger den væk fra Krattet, hvor den har holdt sig skjult om Dagen. Den gaar mod det store Vand, hvor Genskinnet af en Tropestjerne blinker bleggraat. Kæmpen plasker ud, og Smaafisk flygter forskrækket. Betænksomt gaar det vandrende Bjerg

Skridt for Skridt mod Dybet. Nu er der bare to Øren synlige, ... Hovedets Kuppel og den støvede Ryg. De smaa, rødrandede Plirreøjne ser trætte mod Himlen, inden Hovedet dukker. Snabelspidsens Sugerør ligger endnu i Vandskorpen. Den lille komiske Finger krummer sig vinkende for sidste Gang. Natten, Stjernerne, den tavse Papyrusskov og det rindende Vand er alene.

Saadan dør Elefanterne, mener Sir. Gowers!

Spejderaand ved Jamboreen.

Umiddelbart før Jamboreen sluttede, modtog Verdensspejderchefen følgende Brev fra Politidirektøren i Birkenhead:

„Maa jeg have Lov til overfor Dem, Lord Gilwell, og gennem Dem overfor Alverdens Spejdere at udtrykke min største Beundring for den Maade, hvorpaa Spejderne optraadte i Birkenhead.

Hver Gang nogle af mine Folk har fundet sig foranlediget til at give Raad eller Vejledning til Spejderne, har de altid modtaget disse med Høflighed og godt Humør. Mine egne personlige Iagttagelser har fuldtud bestyrket de Beretninger, jeg har modtaget, og jeg har været i højeste Grad imponeret af den Venlighed, Høflighed og Respekt, som alle de fremmede Spejdere har vist.

Efter Ill. London News.

Billedet er taget i en af de elegante Udsigtskahytter i „Graf Zeppelin" og forestiller Føreren, den verdensberømte Dr. Eckener, til venstre og den eneste kvindelige Passager Lady Drummond Hay, — der for Resten er en Slægtning af Baden-Powell.

Uhyggelig Flyvetur.

Fra Brisbane meddeles, at der dér forleden blev opdaget en Giftslange i en Flyvemaskine kort efter, at den var steget til Vejrs. Passageren søgte at dræbe den med sit Fotografiapparat. Men da han anden Gang ramte Slangen, gik Apparatet i Stykker og faldt over Bord. Han klatrede derefter op paa Kanten af sit Sæde og forsøgte at sparke Slangen væk og samtidig at henlede Førerens Opmærksomhed paa denne. Dette mislykkedes, og i al sin Fortvivlelse maatte han klatre ud paa Vingerne. Saa først opdagede Flyveren, at der var noget galt og landede i en Fart.

Paa Flyvepladsen blev Slangen straks dræbt, og Passageren slap med Skrækken.

En Statsmands Udtalelse.

De 60 indiske Spejdere, som havde deltaget i Jamboreen, blev forleden modtaget af Statssekretæren for Indien, Mr. Wedgewood Benn og hans Ministerkolleger. Mr. Wedgewood Benn talte til Spejderne og udtrykte sin Beundring for Spejderbevægelsens høje Idealer.

Til Slut hævdede han, at hvis Baden-Powell var i Stand til at indrullere alle Parlamentsmedlemmer i Verden som Spejdere, vilde Verdensfreden være sikret —, og hermed ønskede han Spejderchefen al mulig Lykke for Bevægelsens fortsatte Sejrsgang i Verden.

Det røde Hav.

At det røde Hav er grønt, er der vist ikke mange, der véd, men hvorfor dette hedder det røde Hav, er der vist endnu færre, der er vidende om.

Det har sit Navn efter de store Græshoppesværme, der af og til finder Drukne-døden i det. Disse Græshopper, der kommer fra Ægypten, er nemlig røde, og naar de i Millionvis dækker Havet, ser det ud, som om det er rødt.

Et Brev fra Skovrider Holten

i Anledning af Jamboreeopvisningen.

Skovrider Holten har sendt K. F. U. M.-Spejderne et hjerteligt Brev i ovennævnte Anledning. Det siger bl. a.:

"... er det mig magtpaaliggende at udtale ..., at det for os var en Oplevelse af sjælden Art og Rang, og jeg maa lykønske Dem til, at Deres Spejdere har kunnet naa til at præstere noget saa fremragende som det, de har vist baade i England og i Aftes herhjemme ..."

Deres ærbødige

Holte, 18. August 1929. **A. Holten.**

Til dem, der drog ud —

og kom sejrrigt tilbage —

Forhen drog Dansken i voldelig Færd
med Rustning og Spyd og bredbladet Sværd,
nu vinder vi Verden med Sang og med Smil
et bedre Vaaben end giftvædet Pil. —

Verdensstævnet i England er endt;
mod Hjemmet drager i Strømme
en Skare af Unge — fra Danmark sendt —
med Ungdommens lyseste Drømme.
Smukt har I hævdet det danske Navn
blandt Jordens Riger og Lande,
med ranke Rygge med Sang og med Smil
og højtløftet, aaben Pande. —

Kendtes I kun paa de Mærker og Baand,
som I bar paa Bryst og paa Arme?
Var det ej mere den udstrakte Haand
givet med glødende Varme?
Var det de lysende Blikke, I gav
til alle, I mødte i Lejren?
Gav I det bedste, vi danske har?
Lønnen I fik — det var Sejren!

Nu vender du solbrændt tilbage
med Glød og med Farve paa Kind,
beriget med prægtige Minder,
begejstret i Sjæl og i Sind.
I Glæde du hilses Velkommen
af Kammerater, Venner og Slægt,
du sunde, du danske Yngling,
du friske og livsglade Knægt,

Dit Fædreland Danmark
dig skylder en Tak,
fordi du gjorde, hvad stod i din Magt:
Freden at fremme i Verden!
forhen vi kæmped' med Glavind ved Lænd,
nu fylkes vi under vort Banner som Mænd
med Fred i hele vor Færden.

Andreas Wilson,
Hjørnetand — 1' Aarhus.

JAMBOREEN I TEGNINGER

Yndet Sport.

Atlanterhavet.

Uganda.

Kingsway.

That Jamboree-Feeling.

Ærbødighed.

Veteranparade.

American Display.

Reglementeret Udrustning.

Fra Divisionerne

I. Haderslev Trop.

10-Aars Jubilæum.

I. Haderslev Trop fejrede d. 26. August sit 10 Aars Jubilæum, der samtidig var Jubilæum for Tropsføreren, Divisionschef Madvig, som samme Dag havde været Tropsfører for Troppen i 10 Aar.

Efter forskellige Festligheder i Dagens Løb samledes Troppen om Aftenen paa „Højskolehjemmet" til en storstilet Fest, hvortil hele Forældrekredsen og mange interesserede og særlig indbudte havde givet Møde. Endvidere var der mødt Spejdere fra alle Nabotroppene og fra Flensborg, Divisionsraadets Formand, Lektor Nørregaard, Ribe, ledsaget af Korpsets Læge, Dr. Svith samt flere af Divisionens Tropsførere, deriblandt Krebs, Ribe, med Frue, Fritz Hansen, Aabenraa med hele Aabenraa Kolonnes Orkester, Beck, Vamdrup, Kyster, Kolding, og „Møller", Fredericia.

Tropsraadets Formand, Amtsskolekonsulent Mortensen, holdt Festtalen. Han talte for Troppen og for Spejderbevægelsen som Verdensbevægelse og udtalte Ønsket om, at Spejderne mere og mere maa forstaa, at de hører til en Verdensbevægelse, som vil fremme det internationale Kammeratskab. Men samtidig maa de udvikle og udvide deres danske Sind.

Derefter aflagde Madvig Beretning om de 10 Aar. Det skete i Form af et livligt Foredrag, der ved hver større Begivenhed blev afbrudt af, at Begivenheden fremstilledes paa Scenen i Form af Tableau eller Spil. Ulveflokkens Oprettelse i 1925 gjorde mest Lykke, men der var „historisk" Stemning i Salen, da Billedet fra det andet Aar 1920 viste to Spejdere — som de saa ud dengang — der stille komme frem og klistrede den kendte Afstemningsplakat „Stem dig hjem" op paa en Husvæg, medens Musikken spillede „Det haver saa nyligen regnet".

Ved Chocoladebordet begyndte Talernes Strøm. Divisionsraadets Formand lagde for med at bringe Korpsets Lykønskning ved at overrække Madvig Korpsets Hæderstegn og 10 Aars Mærket for Førere, og Krebs fulgte efter og overrakte Kongeaa-Divisionens Fortjenstmedalje.

Spejderne bragte deres Lykønskning gennem Tropsassistenten, Student Tolderlund-Hansen, der nu forlader Troppen. Han talte om den gode Aand og Tone og Madvigs Andel deri ved hans Evne til at kunne tale med den enkelte.

Nu tog flere af Forældrekredsen Ordet og derefter Præsidenten for Tropssamfundet, stud. jur. William Nielsen, der talte for Tropstraditionen. Mellem Talerne blev der sunget, og talrige Lykønskninger læst højt.

Det var sent, da den vellykkede Fest sluttede med en Tak fra Madvig og „Der er et yndigt Land".

Nyborg Trop.

Turiststrømmen gik iaar for en stor Del sydpaa til den store Udstilling i Spaniens flittigste By, Barcelona. Vi tre Nyborg-Spejdere havde Lyst til at gaa med Strømmen. Vore kære Cykler fandt vi i god Behold i Airolo ved Sydmundingen af St. Gotthardtunnelen. Det gik ned ad Bakke lige til Lago Maggiore, hvor mine to unge Ledsagere for første Gang saa lidt af Sydens Herlighed. Fra Genua kørtes langs Revieraen, og med Skib fra Marseille naaede vi Barcelona en sen Aften, hjerteligt modtaget af Patruljefører Pascual, der blev vor trofaste Fører under hele Opholdet. Chefen, Don Cifuentes havde med gammelspansk Gæstfrihed indbudt os til at bo i sin Privatlejlighed, og han ledsagede os en Dag, dels paa Udstillingen og dels til det nærliggende Terræn, hvor Spanien i August afholder sin nationale Jamboree. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Udstillingen, Dagspressen har behandlet den tilstrækkeligt. En Søndag besøgte vi en lille Lejr ude paa Landet, et Besøg vi havde megen Fornøjelse af. Spejderne havde i Lerskrænterne lavet sig meget behagelige og kølige Huler, hvis Indgange dækkedes af Palmeblade og anden storbladet Vegetation. Det var en ret ny Trop fra en nærliggende Fabriksby; Drengene bar umiskendeligt Præg af deres fattige Oprindelse. Mødrene kom ud med Provianten, og om Eftermiddagen udfoldede der sig et helt broget Folkeliv i Lejren, hvor alle de Voksne dyrkede Spaniernes Yndlingsbeskæftigelse, at snakke. De to Drenge blev snart bortførte af Kammeraterne og havde moret sig dejligt, skønt intet kendt Sprog havde været Bindeled mellem dem.

De nye Spejdere gaar under Flaget.

Vi overværede en meget smuk Højtidelighed, Udnævnelsen af nye Rekrutter og en paafølgende Tildeling af Medaljer og andre Tegn.

Efter at have aflagt Løftet marcherede de nye Spejdere med blottede Hoveder ind under den udfoldede Fane, hvis Dug blev holdt oppe af Tropsføreren.

Bagefter blev Spejderne iklædte Tørklædet, og man viste os den Ære at lade os tage Del i denne Ceremoni. I al sin Jævnhed gjorde hele denne Højtidelighed et dybt Indtryk paa mig. Den sluttede med Nationalsangen. Drengene blev bespiste i Lejren, medens samtlige Førere begav sig til en nærliggende Kro, hvor den stedlige Fører havde arrangeret en solid catalonisk Frokost, hvis forskellige Delikatesser skylledes ned med herlig Vin.

Hvad Tropslokaler angaar maa Barcelona betragtes som enestaaende. Byen har stillet en lille halv Kilometer høje hvælvede Kældere under Universitetet til Disposition. Vi var der flere Aftener. En Stab af „Kunstnere" arbejdede paa at omdanne de hvide Vægge til et Hav af Farver og Fantasi. De enkelte Lokalers Udsmykning vidnede om en Fantasi, hvis Mage jeg ikke tidligere har set andet Steds.

Vi tog tilbage til Marseille med meget levende Minder om en storstilet Gæstfrihed og brillante og fornøjelige Kammerater. Hjemturen gik op gennem Rhonedalen til flere af de gamle romerske Byer og sluttede med nogle Dage i Paris. Turen havde varet en Maaned og kostede 350 Kr.

Bonde.

5' Bytrop.

Tapolcza, d. 23. August 1929.

Vi, d. v. s. Knud og undertegnede, mødtes d. 10. ds. i Gedser for at begive os paa en 3 Ugers „Wanderer" Tur under noget større Former end sædvanligt, men med det samme Maal, nemlig at faa set det mest mulige i den knappe Tid. Det var vor Agt at naa til Sydeuropa saa hurtigt det kunde lade sig gøre, hvorfor vi kun gjorde korte Ophold i Magdeburg, Halle og Jena, hvor der netop var stor Skyttefest, og hvor de fleste Deltagere var Veteraner fra Verdenskrigen. Videre over Nürnberg, hvor en stor Del af den gamle By inden for Murene endnu er bevaret, og München, hvorfra den spændende Tur over Alperne begyndte. Vejen snoede sig i Serpentiner op gennem Brennerpasset med de mægtige Stenkolosser til alle Sider. Over kom vi lettere end ventet, og snart var vi i Norditalien. Første Maal var Verona med Amfiteatret fra Romertiden. Først paa denne Side af Alperne fik vi Varmen rigtigt at føle, selv om vi ikke just havde frosset i München. Venedig var en Oplevelse som ikke kan beskrives, med Dogepaladset, Marcuskirken og -Pladsen samt de utallige smalle og brede Kanaler, der gennemskærer Byen. Over Triest, Adelsberggrotten og Fiume naaede vi Jugoslavien, hvor vi ikke forstod et levende Ord af Sproget, og ved Udrejsen kun vidste, at jæs (saadan udtales det) betyder ja.

Turens Clou har ubetinget været Plitviær Søerne, der bestaar af ca. 15 større og mindre Søer, der alle ligger i forskellig Højde. Det gennemstrømmende Vand danner derfor utallige Vandfald, nogle smaa og andre store, snart brede og fossende Vandmasser, der vælter ud over forvitrede Stenhobe og snart tynde og hvislende Straaler, der sprøjter frem af Revner i Klippesiderne. Vi har nu atter vendt Næsen mod Nord og lægger Vejen over Budapest, Wien, Prag, Dresden, Berlin og Warnemünde,idet vi haaber, at det slaar til, hvad en Mand sagde til os i Innsbruck, at „ein Wanderer geht ewig, und einmal", og i hvert Fald er vort Motto blevet:

„Wanderer — kein anderer!"

Kai Marcussen.

1. Vejle Trop.

Siden vi sidst lod høre fra os, har vi oplevet en hel Del.

Vinterens Hovedbegivenhed var vor store Udstilling og Bazar i Teaterbygningen 2.—3. Marts. Vi havde 1100 Besøgende, og Brutto-Indtægten var 2000 Kr. Men Forarbejdet var ogsaa meget stort. Næsten hver Aften tre Maaneder igennem havde vi Hold i Gang i Tropslokalet med Husflid, Børstenbinding, Løvsavsarbejder, Gibsplatter, Plakater o. s. v. Endvidere indøvede et Hold store og et Hold smaa Spejdere Dilettantkomedier. Imedens byggede vore særlig Søkyndige en Kajak, paa hvilken der blev solgt 100 Lodsedler. Et Par Dage før Udstillingen spredtes en 8-Sidet Reklameavis i 2000 Eksemplarer ud over Byen. Hertil kom Annoncer og Artikler i Dagbladene, Plakater og Lysreklamer.

Udstillingen bød paa arbejdende Værksteder, Lejrplads, Løvhytte, Husflid, Altmuligmandsting, wood-craft, Samariterafdeling og meget andet. Og i Bazaren fandt man Tombolaer, „Damebod", amerikansk Lotteri, Konditori (med Eftermiddagskoncert), Æbleskive- og Pølserestauration o. s. v. Endelig var der Underholdning Eftermiddag og Aften.

Tænker I paa at lave noget lignende, kan I skrive til os og høre vore Erfaringer.

Det bedste Resultat af Udstillingen var maaske Indmeldelsen af 20 nye Spejdere. Vi er nu 46 eller flere end nogensinde tidligere.

I Foraaret deltog vi i Divisionsturneringen i Vejen, og Pinsen tilbragte vi i Lejr paa Trelde Næs. Ind imellem holdt vi Sct. Georgsfest i Skyttehuset.

Sommerferien har givet os flere store Oplevelser. Tropssommerlejren var i Aar i Stenderup Nørreskov ved Kolding Fjord. Senior-Patruljen har været paa Vandrelejr i Tyskland. Og 4 Spejdere deltog i Jamboreen.

Jeg tør ikke komme ind paa Tropsturene, weekend-Lejrene eller Natøvelserne men maa nøjes med at nævne, at vi 4. September fejrede Troppens 4-Aars Fødselsdag paa Teaterhotellet, og at der samme Dag blev stiftet et Tropssamfund af tidligere Vejle-Spejdere, overvejende Studenter i København.

Og saa det vigtigste: For de Penge, vi fik ind paa Udstillingen, er vi i Øjeblikket ved at bygge en Vandrehytte.

Den kommer til at ligge ved Munkebjerg, faar Udsigt ud over Fjorden og ind over Byen, har 40 Meter Strand, Sol og Læ. Saa snart vi bliver færdige, skal I faa et Praj. Det er en Selvfølge, at I alle er velkomne.

Kay Nissen.

Nogle flere Billeder fra Jamboreen. De forestiller: 1. Den store Gymnastik-Opvisning. (Det er temmelig daarligt, mei
Ipsen. 5. Sydhavsboerne som Gæster hos Canadian Pacific Railway. 6. Indere i en Nationaldans. 7. Udsigt over Subcan
perspektiv af Lejren. Pilen viser den danske Lejr. 12. Den internationale Konference. 13. Somersetshires fortræffelige
der mystiske Omstændigheder. 17. En „Beef-eater". 18. Igennem Mudderet. 19. Inder. 20. Tower. 21. Fra Redningsøvels

tiller: 1. Den store Gymnastik-Opvisning. (Det er temmelig daarligt, men det haves til Dato ikke bedre). 2. Skotske Sækkepibere. 3 Fyns fik
ndian Pacific Railway. 6. Indere i en Nationaldans. 7. Udsigt over Subcamp VII. 8. Fra den japanske Lejr. Count Sano. 9. Overrækkelsen af I
Lejr. 12. Den internationale Konference. 13. Somersetshires fortræffelige Kaptajn, Mr. Harris. 14. Gardist foran Buckingham Palace. 15. Beun
eater". 18. Igennem Mudderet. 19. Inder. 20. Tower. 21. Fra Redningsøvelserne om Bord. Man ser Postmesteren E. Th. Bjørn. 22. De mange

det haves til Dato ikke bedre). 2. Skotske Sækkepibere. 3 Fyns fikse Styrtebadsapparat. 4. K. de Cros Dich og Gunnar
p VII. 8. Fra den japanske Lejr. Count Sano. 9. Overrækkelsen af Luren. 10 B. P. modtager Rolls-Roycen. 11. Fugle-
Kaptajn, Mr. Harris. 14. Gardist foran Buckingham Palace. 15. Beundrende Gadedrenge i Birkenhead. 16. Spinning un-
rne om Bord. Man ser Postmesteren E. Th. Bjørn. 22. De mange Busser, som bragte Spejderne rundt i London.

ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE"

En Hændelse i Lejren.

Det var den anden Dag i Lejren. Det var Middag. De to Hold: „Bukseknapperne" (3 Ulve) og „Selestropperne" (4 Ulve) skulde lave en Papirkurv. Pludselig raaber Stig, Flokkens yngste Ulv: „Soldater, Soldater!" Og et Artilleri kommer kørende ind paa Lejrpladsen. Føreren gaar hen og taler med Kip og Bolle. Pludselig raaber han: „Drengene maa gerne komme op paa Hestene". Vi sprang hen til Hestene og kom op paa dem. Saa fik jeg Øje paa en Hjelm, som jeg fik paa, og saa fik jeg en Sabel, og saa havde vi pludselig allesammen noget.

Saa var der to, der var saa heldige at faa fat paa nogle Gasmasker. Saa spurgte jeg ogsaa, om jeg maatte faa een, og jeg fik een. Men saa kom en Soldat og sagde, at den var ny og maatte ikke bruges. Saa blev vi fotograferede, og saa skulde Soldaterne hjem. Vi fulgte dem ned til Vejen, hvor den drejede af. Det var en Hændelse i Lejren.

Rikki—Tikki—Tavi,
St. Jørgens Flok.

Som I ser, er der allerede en rask Ulv, der har skrevet til Ulvenes Hjørne, og der er andre, der har sendt Billeder, men der er sikkert mange flere, der oplever noget morsomt, som jeres Kammerater vilde synes om at høre. Kom nu frem med det!

Rikki Tikki Tavi faar et Kompas fra den hvide Ulv, og den næste Ulv, der skriver, vil faa en Bold. — God Jagt!

Akelas Hyl!

Se eder godt for, o Ulve og lyt!

I sidste Nr. af „Spejdernes Magasin" læste I om Peter Ulveunges raske Bedrift. Der er sikkert mangen en Ulv, der har tænkt: „Ja, hvis jeg blot kom i en saadan Situation, saa skulde ogsaa jeg vise, hvad jeg duer til som Ulveunge." Ja, saadan er jeg sikker paa, at mange har tænkt, og jeg er lige saa sikker paa, at mange vilde have handlet lige saa fornuftigt, som Peter Ulveunge gjorde. Men hvor mange Ulve faar en saadan Lejlighed til at vise deres gode Ulveegenskaber? Ikke mange.

6' Vesterbro Ulveflok.

Men der er dog heldigvis mange andre Maader, hvorpaa en Ulveunge kan hævde sig, — hvad siger I om Skolen f. Eks.?

Der har I hver Dag den bedste Lejlighed til at vise, hvad I er værd.

At kunne sine Lektier, at være opmærksom i Timerne, høflig mod Lærerne og gode mod Kammeraterne, se det er Egenskaber, som er fuldt ud lige saa ærefulde, som at handle rigtigt i en vanskelig Situation.

Husk dette, o Ulve, og handl for Fremtiden derefter.

Akela har talt.

JAMBOREE SOUVENIRS

THE ARROW HEAD PATROL

Jamestown Council
B. S. of A.

Scout Members:

Daniel J. Andersen
Edward B. Bagnall
Harold F. Beaver
Raymond A. Carlson
Hugh Clark
John Cole
Robert M. Gokey
William Ingleson
Louis A. Johnson
Albertus Rappole
William Taylor

Scoutmaster in charge:

William S. Bailey, Jr.
81 South Main Street
Jamestown, New York, U. S. A.

Members of the Patrol will be very glad to receive and to answer letters from their new friends at the Jamboree. Letters may be addressed in care of Scoutmaster Bailey.

De, der var heldige, fik et Kort som dette af den amerikanske Pilehoved-Patrulje. Den lille Pil er af Sten og er ægte, d. v. s. at den er fundet i Jorden et Sted i de gamle Indianerdistrikter. Hvis I kan læse Engelsk, vil I se, at Patruljens Medlemmer meget gerne vil korrespondere med udenlandske Spejderkammerater. Prøv at skrive til en af Spejderne, — selv om I ikke har været med til Jamboreen.

Dear Chief Scout,

In days of yore the Danish Horns summoned the Vikings from the Danish Isles to war, and they crossed the seas to conquer other countries.

The days came, when the Danes settled down to peaceful work: to cultivate their land and folks, and the Danish Horns were buried in the Vikings graves.

The sound of your KUDU HORN has reached over the seas to our country and has made our old Danish Horns echo the call.

This time the descendents of the Vikings summoned together — not to fight other people, but to fight the evil in themselves.

We Danish scouts wish to thank you for sounding the KUDU HORN and ask you to accept, as a token of gratitude towards you, a Danish Horn.

Som bekendt forærede de danske Spejdere Baden-Powell en Broncelur. En lille Spejder holdt denne Tale til Verdensspejderchefen, medens en anden Spejder overrakte Luren.

Danish National Song

Translated by M. G. Guttermann.

There is a country fair
With mighty beeches spreading
Close to the Baltic sea — close to the Baltic sea
With hill and vale it winds, — we call
Her name, our dear old Denmark,
An here is Freya's Hall — and here is Freya's Hall.

And there in days of yore
The armoured knights were resting
Reposing from the fight — reposing from the fight,
Then went they forth the foe to slay,
But now their bones are hidden
Beneath the cairns away — beneath the cairns away.

Fair is that country hill
By azure seas encircled,
The leafage is so green — the leafage is so green.
And noble dames, fair maids as well
Brave men and bright lads also
Within her islands dwell — within her islands dwell.

Ved et af de store Lejrbaal blev „Der er et yndigt Land" sunget af alle i ovenstaaende smukke Oversættelse.

Hymn

(*Tune* 364, "Miles Lane," English Hymnal)

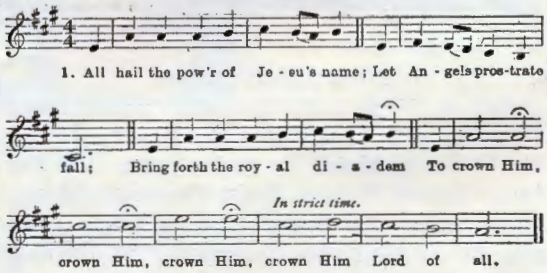

Crown Him, ye morning stars of light,
Who fixed this floating ball;
Now hail the Strength of Israel's might,
And crown Him Lord of all.

Crown Him, ye Martyrs of your God,
Who from His altar call,
Praise Him whose way of pain ye trod,
And crown Him Lord of all.

Ye seed of Israel's chosen race,
Ye ransomed of the fall,
Hail Him who saves you by His grace,
And crown Him Lord of all.

Hail Him, ye heirs of David's line,
Whom David Lord did call;
The God Incarnate, Man Divine,
And crown Him Lord of all.

Sinners, whose love can ne'er forget
The wormwood and the gall,
Go spread your trophies at His feet,
And crown Him Lord of all.

Let every tribe and every tongue
To Him their hearts enthral,
Lift high the universal song,
And crown Him Lord of all.

Amen.

Ved den imponerende Gudstjeneste, hvor Ærkebiskoppen af Canterbury prædikede, var det noget af det mest betagende at høre de 50,000 Spejdere synge ovenstaaende ældgamle Hymne.

ALT MULIGT OG LIDT AF HVERT.

Om Bladaftryk.

Her er en morsom Opgave for en Patrulje. Prøv at lave nogle Aftryk af forskellige Blade fra danske Træer. Metoden er let.

Bladet lægges over fotografisk Kopipapir med en Glasplade over og exponeres ca. 20 Minutter i fuldt Sollys, hvorefter Kopien fikseres i Fiksersalt og udvandes. Man kan ogsaa bruge „Blaatrykpapir", der er betydeligt billigere; kun skal der i saa Tilfælde exponeres ca. 1 Time, alt efter Bladets Tykkelse, for at faa Aarernes Tegning tydeligt frem.

Man kan paa denne Maade let lave sig en smuk Samling af Bladaftryk, der baade er holdbare og belærende.

Dersom I saa har lavet rigtig mange flotte Aftryk, kan I jo tale med jeres Tropsfører, om I maa faa Botaniker-Mærket.

Tre smukke Aftryk.
Længst til venstre et Hasselblad, i Midten et Ahornblad og til højre et Blad af Akselbærrøn.

Tilpasning af Nøgler.

Hvis en Nøgle i dit Hjem ikke passer rigtigt i Laasen, eller du skal tilpasse en helt ny Nøgle, saa er her en Maade, du skulde prøve: Sod Nøglen til over en Flamme (bedst Petroleumsflamme) og bevæg derefter Nøglen frem og tilbage i Laasen. Fil derefter paa de Steder, hvor Soden er blevet skrabet af.

At male efter en Streg.

Skal du have malet noget lige efter en lang Streg, kan du paa en nem Maade slaa en aldeles lige Streg. Spænd en Snor meget stramt ud mellem de to Yderpunkter for Stregen. Løft Snoren paa Midten lige ud fra Planet, hvorpaa Linien skal slaas, og lad Snoren „smække" tilbage ind paa Planet. Er nu Snoren i Forvejen kridtet, efterlader den en smuk, lige og hvid Streg. Er det f. Eks. paa et hvidt Loft, Stregen skal slaas, gnides Snoren først mod noget Trækul.

Signalflag.

Stokkene paa Signalflag har den kedelige Vane altid at gaa igennem Enden paa Sammensyningen af Flaget. Dette kan let undgaas ved at anbringe en Handskefingertut over Enden paa Stokken. Der er kun en Ting, du skal passe paa, og det er: Hvis Handske, du benytter dertil.

Jodpletter.

Jod er et Stof, som enhver Spejder ofte benytter og omtrent lige saa ofte anbringer paa Tøjet som paa Saaret, hvortil det var bestemt. Jodpletter er grimme at gaa rundt med. Midlet til at fjerne dem er let. Opløs noget almindeligt Fiksersalt (Natriumtiosulfat) i Vand og væd Jodpletten med, og den brune Farve forsvinder forbavsende let. Skyl dernæst Tøjet grundigt.

TOVVÆRK

En interessant Artikel, der ogsaa kan læses af Landspejdere.

Tovværk spiller, og har siden gammel Tid spillet en stor Rolle for Mennesket. Ikke alene Sømanden, men ogsaa „Landkrabben" bruger daglig Tovværk; Tømreren hejser Bjælkerne til-

Spinding af Garnene: Med venstre Haand river Manden Hamp ud af Bundtet om Livet. Garnet glider gennem hans højre Haand. Paa Billedet falder det Garn, der spindes paa, sammen med de færdige Garn, der er spændt ud. Forneden til venstre ses den Snor, hvormed Tenen drives rundt.

vejrs ved Hjælp af Tovværk, Bonden bruger det til Skagler o. s. v.

Hvornaar Mennesket har lært sig at lave Tovværk vèd man ikke, — men det er meget længe siden. Allerede tre-fire Tusinde Aar før Chr. lavede de gamle Ægyptere Tovværk paa en Maade, som ikke er væsentlig forskellig fra den, der endnu bruges.

Det Materiale, Naturen byder paa til Fremstilling af Tovværk, er Plantefibre af forskellig Beskaffenhed, som vi senere skal se paa; men fælles for dem alle er, at de ikke er lange nok til at kunne bruges direkte i Bundter, og man maa derfor paa en eller anden Maade faa dem til at hænge sammen. Dette opnaas ved at tvinde dem sammen i Garn, hvorved hver enkelt Fiber i en Del af sit Forløb kommer til at gaa mere eller mindre paa tværs af Garnets Længderetning. Ved et Træk i Garnet vil Fibrene derfor blive klemt haardt mod hverandre, desto haardere jo stærkere Trækket i Garnet er, og derfor vil den indbyrdes Gnidningsmodstand gøre, at Taverne ikke kan trækkes fra hverandre. For at Garnene nu ikke skal vikle sig op igen, slaar man to eller flere Garn sammen modsat Vej af den, Garnet er tvundet i.

Paa dette Sted vil jeg anbefale Læseren at gøre et lille Forsøg: Tag en Strimmel Vat (f. Eks. 25 cm lang og 1 cm bred). Ved at plukke den lidt op i den ene Ende vil man let se, at den bestaar af en Mængde Plantehaar, hvert af dem forholdsvis stærkt; men hele Strimmelen rives let over, fordi Haarene trækkes ud fra hverandre. — Lad nu en Kammerat tage i den ene Ende, tag selv i den anden, og drej saa begge højre om paa Strimmelen, til den er snoet til en fast Traad. Den vil nu have en nogenlunde betydelig Styrke; men slipper I den, vil den vikle sig op igen. Hvis I derimod, i Stedet for at slippe den, bliver ved at dreje rundt og samtidig fører Midten af Snoren lidt ud til Siden og lader være med at stramme den, saa vil Bugten sno sig op om sig selv modsat Vej af den, I drejer, og I vil faa en dobbelt tvundet Snor, som ikke vikler sig op, naar I slipper den.

Forarbejdningen af Tovværk foregaar i Praksis paa følgende Maade:

Først spindes Taverne sammen til Garn ved Hjælp af en Ten, der i Princippet er en Krog, der ved et Snoretræk drejes hurtig rundt. Manden, der spinder, binder med et Tørklæde et Bundt Taver rundt om Livet, trækker en Tot ud og an-

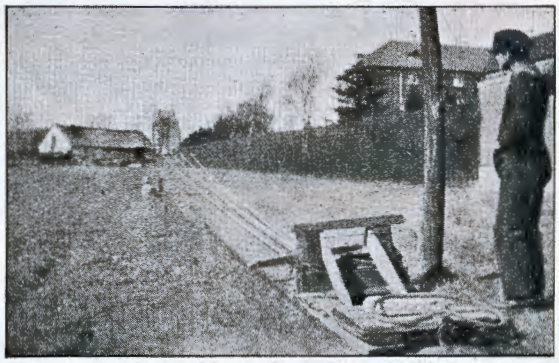

Reberbanen set fra Maskinhuset. Man ser de fire Kordeler, der er under Arbejde.

bringer den paa Krogen paa Tenen. Han gaar nu baglænds, idet han sørger for, at der stadig trækkes nogenlunde lige mange Taver fra Bundtet over i Garnet, saa det bliver lige tykt over det hele.

(Fortsættes)

TO NY VANDRERHYTTER

Nu naar Efteraaret begynder, er det Tiden til for Troppene at bygge deres eget Hus. Mange flere Troppe burde have det, og stille det til Raadighed for deres Kammerater som Vandrehytte. En Del Troppe er i Gang. Hytteudvalget har lige modtaget to ny Indmeldelser i Hytteringen, den ene fra 1. Hornslet, Midtjydske Division, den anden fra Rolf Krakes Trop, Fyns Division. Tropsfører Mørch, Hornslet, skriver:

Vor Tropshytte „Reden".

Hytten, Troppens eget Hjem, er vel nok enhver Trops længselsfulde Drøm. Naar vor „kom paa Benene" var det imidlertid ikke alene fordi vi gerne vilde have den, men først og fremmest fordi den var en Nødvendighed for Gennemførelsen af Troppens Økonomi. — Vi betalte nemlig en aarlig Husleje af vort daværende Tropslokale af Kr. 120,00, og det var jo indlysende, at med det Beløb kunde vi forrente og afdrage en ret ordentlig Byggesum. — Tropsraadet blev sammenkaldt, viste sig large og stillede Materiale til Raadighed, naar vi stillede Arbejdskraften. — Der blev ikke tærsket Langhalm paa den Sag. Grunden stillede et Tropsraadsmedlems Frue til Raadighed, og et Par Dage efter var der fuld Enighed om Hyttens Størrelse og Form. Ca. 8 Dage efter Vedtagelsen var Materialerne paa Pladsen, og vi gik med et Overmaal af Mod og Kræfter igang med Arbejdet. — Sagkyndig Assistance havde vi sikret os, thi saadan noget helt Dukkehus vilde vi ikke have, nej, 13 Alen langt og 8 Alen bredt var Maalet. — Vi savede, hamrede og høvlede hver Søndag og mangen Aften, saa det hørtes over hele Byen. — Arbejdet skred rask fra Haanden, og vi var i Stand til at holde Indvielsesfesten efter ca. 2½ Maaneds Arbejde. — Glæden var stor, og Vedtagelsen om, at Hytten skulde indmeldes i Hytteringen var enstemmig. — Naar Indmeldelsen først skete nogle Maaneder senere, skyldtes det, at vi maatte rejse nogle Skillerum. Hytten er ret rummelig, ca. 30 Drenge kan mageligt sove i Halmen (det foreløbige Sengemateriale). Der er et udmærket Rum til Køkken (med Primus), elektrisk Lys overalt og Adgang til Brusebad umiddelbart i Nærheden. — Centralt beliggende er den ogsaa; paa Tur fra Aarhus til Mols vil det passe udmærket undervejs at besøge Vosnæsgaard, derfra tage til Hytten, og igen derfra til Rosenholm Slot. — Til Vosnæs ca. 6 km, til Rosenholm ca. 2 km, til Clausholm 14 km, til Aarhus 22 km, til Randers 29 km, til Ebeltoft 29 km, til Fem Møller 15 km o. s. v.

Nu haaber vi kun, at der maa blive gjort flittigt Brug af Hytten, alle er velkomne, den nødvendige Hjælp skal altid være til Stede.

Kun et Brevkort 2—3 Dage før Ankomsten, og alt skal være i Orden.

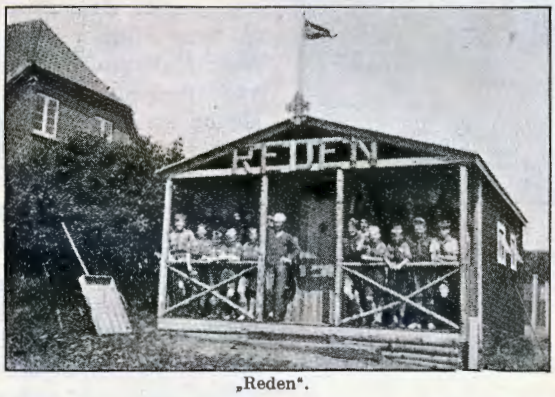

„Reden".

*

„Rolf Krakes Trop" paa Thurø ved Svendborg skriver:

Da vort Tropshus nu er indmeldt i Vandrerringen, vil jeg gerne tillade mig at give nogle Oplysninger om det. Der kan ligge 30 Spejdere paa Loftet, foreløbig paa hjemmelavede Madrasser; der er Køkken med Petroleumskomfur, nem Adgang til Vand, Købmand, Bager og Badestrand. De, der ønsker at overnatte, maa henvende sig til Tropsraadsformanden, Færgeejer Larsen eller Tropsføreren, Lærer Hinke. Hus og Grund har kostet os ca. 3000 Kr., men nu mener vi ogsaa, vi kan være bekendt at indbyde alle vandrende gule og grønne Spejdere samt F. D. F.'er til at overnatte i det, og vi haaber, Huset med Tiden maa blive lige saa stærkt besøgt som „Moshytten" i Jylland, „Fjældstaua" paa Bornholm, og hvad nu de mest yndede Vandrerhytter hedder.

Fra Fyn til Thurø er der uafbrudt Forbindelse med en interessant elektrisk Færge paa 3 Minutter!

Thurø, „Perlen i det sydfynske Øhav", er et Besøg værd.

Velkommen til Thurø!

Rolf Krake.

OSRAM
Dverglamper
til Lommelamper
og Cyklelygter
er Lamper af
uovertruffen Kvalitet

Præmieopgave.

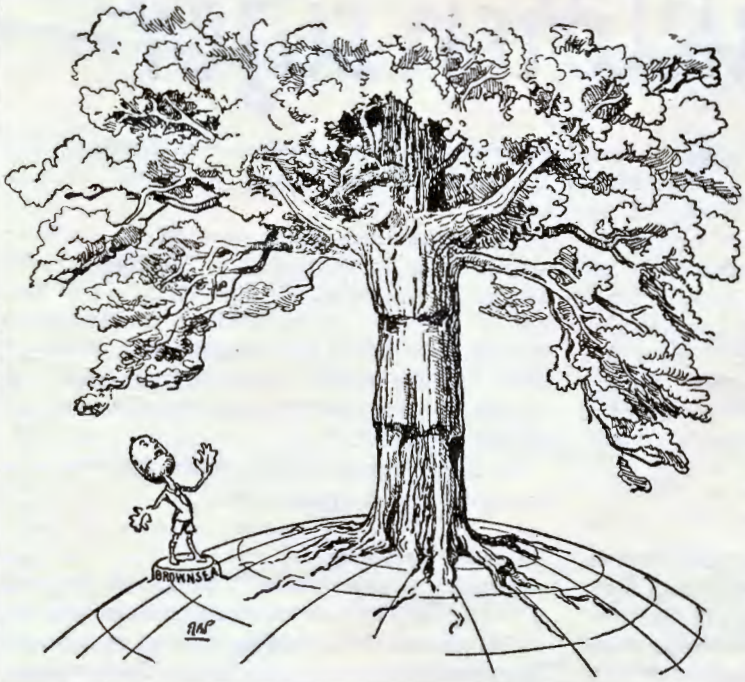

Nedenstaaende Tegning skyldes selve Baden-Powell, der som bekendt er en fortræffelig Tegner. Hvad forestiller Tegningen, og hvad er Symboliken i den? — Den bedste Besvarelse honoreres med 5 Kr.

Det morsomste Fotografi blev i sidste Maaned indsendt af Hans Steffensen, Helsingør („Gadedrenge"), og det smukkeste af Landsretssagfører Madvig, Toftlund. (Danmarksporten). 5 Kr. er afsendt til de to Spejdere.

Indsenderne af de 10 bedste Jamboreebilleder har hver modtaget en Bogpræmie.

Skotske Spejdere til Jamboree i 1924
— optaget med „Kodak" Kamera paa „Kodak" Film

Fotografer!

Anskaf endnu i Dag en

„Kodak"

Efteraaret vil være rigt paa Begivenheder — week-end-Lejrene — Turneringen — Søndagsøvelserne — kort sagt Oplevelser, det er til uforlignelig Glæde at mindes i de klare og smukke Billeder, en „Kodak" og „Kodak" Film giver med største Lethed.

„Kodaks" faas hos alle fotografiske Handlende fra Kr. 24.— til Kr. 273.—
Brownies" fra Kr. 9.— til Kr. 22.—

Kodak Aktieselskab
Udsalg: Østergade 1.

Redaktøren siger—

Vi, der var saa lykkelige at deltage i Jamboreen, er vist alle enige om at beundre Englænderne ikke alene for deres Venlighed og Gæstfrihed men ogsaa for deres eminente Dygtighed som Arrangører og Organisatorer. At hele det gigantiske Maskineri kunde holdes i Gang — og holdes godt i Gang — var imponerende. Men det bedste ved Jamboreen var alligevel den Aand, der raadede gennem alt. Det var den engelske Gentleman-Aand. Jeg har lige faaet en lille Beretning, som ogsaa klart illustrerer dette. Her er den:

2 Shillings.

En dansk Spejder besøgte under Jamboreen en Restaurant i Liverpool. Da han skulde betale, viste det sig, at han ikke havde tilstrækkeligt med engelske Penge med. En tilstedeværende Englænder tilbød da straks at hjælpe ham ud af Forlegenheden og gav Spejderen ti Shillings, som Spejderen honorerede med en dansk Tikroneseddel.

Da Englænderen senere kom til sin Bank og saa, at han fik omtrent tolv Shillings for den danske Tikroneseddel, tog han straks ud til Lejren og afleverede de to Shillings til det danske Hovedkvarter, thi: „han ønskede ikke, at nogen dansk Spejder skulde rejse hjem og tro, at en Englænder vilde tage Betaling for at yde en Spejder en Tjeneste".

De 2 Sh. ligger til Disposition for den rette Ejermand paa Korpskontoret.

En anden Beretning.

Samtidig har jeg faaet et Brev, som gør mig temmelig ked af det, fordi det minder mig om en hel Del af det, der ikke var saa godt under Jamboreen. Det er jo ikke nogen Hemmelighed,

at nogle af de danske Jamboreedeltagere ingenlunde var i Besiddelse af den Spejderaand, som man skulde vente af Spejdere, der drog ud for at repræsentere deres Land. Den anden Beretning lyder saaledes:

Den sidste Dag i „Arrowe Park" var der en dansk Spejder, der nede ved „Daily Arrowe"s Telt, laante en Fyldepen af en Kammerat. Vedkommende afleverede ikke Fyldepennen, men anmodes om omgaaende at sende den til: **H. Fog-Pedersen**, Stenhusvej, Holbæk.

Jeg haaber oprigtigt, at den paagældende Spejder, naar han læser dette, skynder sig at gøre Fejlen god igen. For Resten er det utroligt — og temmelig trist —, saa ofte Spejdere i k k e leverer tilbage, hvad de har laant.

Helsingør-Spejderne

har haft Lejlighed til at gøre en fin goodturn ved at hjælpe med ved den internationale Pædagog-Kongres paa Kronborg. Jeg har faaet et Brev fra en Deltager, der ikke har Lovord nok om de danske Spejdere.

Mr. Hubert Martin,

Direktøren for Det Internationale Bureau, skriver til mig bl. a. flg. om Jamboreen: „Certainly the Danish Contingent fully upheld the high reputation of the Scouts of Denmark". Det er selvfølgelig meget morsomt, — naar bare vi havde fortjent al den Ros.

Handbook for Patrol-Leaders.

Vilh. Bjerregaard, der jo er ansat i det amerikanske Spejderkorps, har skrevet en aldeles fortræffelig Vejledning for Patruljeførere. Det er en Bog, som vi ogsaa herhjemme vilde kunne have Gavn af. Hvis der er nogle energiske og en Smule engelsk-kyndige Petruljeførere, der gerne vil eje Bogen, kan den skaffes gennem Redaktionen. Prisen er ca. 2 Kr.

Amerikansk Korrespondance.

Jeg har flere Breve liggende fra amerikanske Spejdere, som meget gerne vil korrespondere med danske Kammerater, og som beder mig om at sende Brevene videre. Hvem vil have et? Amerikanerne blev vi jo svært gode Venner med under Jamboreen. — De er all right.

Tage.

Vi kan nu melde, at alle

Duelighedstegnene

er færdige og kan købes paa Depoterne.

Altid tørre Fødder!

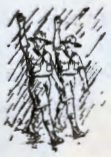

Friluftsmændene i Kanadas udstrakte Skove var de første, som begyndte at bruge Uskeid-Saaler under deres Støvler. Thi Uskeid kunde holde, hvor almindeligt Læder svigtede, idet Uskeid er mere end tre Gange saa stærkt som Læder og dertil fuldkommen vandtæt.

Uskeid-Saalen er smidig og elastisk og giver ligesom Gummi en yderst behagelig Gang. Dens smukke, sorte Farve, der gaar helt igennem, vedbliver at være en Pryd for Støvlerne.

Faas i glat Saal til Spadserebrug og i nobret Saal til Sportsbrug. Samme Pris som almindeligt Læder. — Forlang udtrykkeligt **Uskeid-Saaler** paasat hos Deres Skomager!

Det koster blot et Ord mere:
Uskeid!

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

LASSOEN

EN BØFFELHISTORIE

AF ROBERT SMITH

De sad og snakkede om, hvor stærk Cowboyen, Ben Laskens nye Lasso var. Ruben Brown, som var 16 Aar, og som for kort Tid siden havde forladt England, hørte interesseret efter. Ved Siden af ham sad hans Ven, Billy Bent, en Søn af Stationsforstanderen i Deep Hole. Ben Lasken paastod, at ingen af de gammeldags Lassoer, som var lavet af ugarvet Skind, kunde maale sig med de moderne tvundne Reb. Ovre i et Hjørne af Hytten sad den gamle Bill Waltan og dampede paa sin Pibe.

„Jeg tror", sagde Ben Lasken, idet han vendte sig mod Ruben, „at du, som kommer fra England, ikke aner, hvad et Skindreb er".

„Jeg har set et", svarede Ruben, „det hænger i Billys Faders Kontor i Deep Hole".

„Ja", fortsatte Bill Waltan, „det hænger som en Guirlande mellem to store Bøffelhoveder".

Gamle Bill slog Piben ud mod sin Støvlehæl og smilede til Ben Lasken. „Ben, det sidste Reb, du købte i Santa Fé, sprang, da du slyngede det om Halsen paa en Stud. Det var nu en Skam, at du ikke havde et Skindreb; det kan holde til stærkere Dyr, end vi møder her nu om Stunder. Kan I se den Dal dernede?" Han pegede ud af det aabne Vindue, „og ser I det Bomuldstræ dér? Dér var det, at Billy Bents Fader kæmpede for Livet. Det er en Bøffelhistorie, og hvis I bryder jer om det — — —?"

De raabte til ham om at fortælle, og da han havde faaet tændt sin Pibe, begyndte han:

„Harry Bent red op ad den Bjergskraaning en Aften og bandt sin Hest til et Træ, da han saa det vidunderlige Syn af to Bøfler, der kæmpede nede i Dalen. — Harry Bent var ude for at finde en Bøffeltunge til sin Aftensmad; og her var jo Aftensmaden parat for hans Riffel.

Han red ned ad Skraaningen, sigtede omhyggeligt og fyrede. Den ene af Bøflerne faldt død om. Den anden galloperede af Sted, rystende paa Hovedet af Raseri.

Harry Bent var kun 17 Aar, men han kendte Prærien. Han havde rejst med sin Faders Vogn mange Gange og kunde i det hele taget staa paa egne Ben. Han tøjrede sin Hest løst til Bomuldstræet og gik over til den døde Bøffel for at faa Tungen; men idet han tog sin Jagtkniv ud af Skeden, kiggede han op. Til sin Forbavselse saa han den anden Bøffel komme tilbage i Retning mod ham. Der var sket det, at Dyret havde faaet Færten af ham og nu vilde fortsætte den forstyrrede Kamp. Harry vidste, at i et Kapløb med Bøflen vilde han tabe. Han ladede sin Riffel og sigtede igen; og nu skete det næste Under. Netop da Harry skulde til at skyde, vendte Bøffelen sig om og styrtede af Sted i den modsatte Retning. Denne Gang styrtede den efter Hesten, som stod og kæmpede for at blive fri for Tøjret. Da Bøffelen næsten var naaet hen til den, lykkedes det Hesten at frigøre sig, og den løb, saa stærkt den kunde efterladende Tøjret hængende løst ned fra Træet. Harry løftede igen Riffelen, skød paa Bøffelen og ramte. Den fik Øje paa ham og holdt op med at jage efter Hesten. — Saa vendte den sig mod Drengen. Det var umuligt at lade Riffelen igen. Harrys Pistol sad paa Sadlen, og Hesten var borte med den. Derfor løb han saa hurtigt han kunde imod Bomuldsskoven.

Han var ikke kommet langt, før Bøffelen var inde paa ham, og han forandrede Retning. Bøffelen brasede forbi; og da den atter vendte sig om, var Harry et godt Stykke borte. Han var temmelig forskrækket, men nu løb han væk fra Træet. Han nærmede sig en dyb Kløft, der gik paa tværs af Stien. Denne Afgrund var 3—4 Meter bred, tør i Bunden og fuld af Klipper. Harry havde ikke Tid til at tænke sig om. Han sprang, som han aldrig havde sprunget før, og han kom virkelig ogsaa over paa den anden Side. Idet han rejste sig op, saa han Bøffelen staa og stirre paa ham, piskede med Halen. Harry var netop sprunget i Tide. Havde han ventet et Par Sekunder, vilde han være blevet spiddet paa de mægtige Horn. Pludselig opdagede han, at Kløften holdt op allerede ca. 40 Meter fra det Sted, hvor Bøffelen stod. Den syntes at kende Terrai-

net, for nu styrtede den rundt om Kløften for at angribe Drengen fra den anden Side. Harry kunde næppe tro sine egne Øjne, men han tog Tilløb og sprang over paa den anden Side. Endnu en Gang naaede han det. Han saa sig omkring og opdagede Bøffelen, som stod og skrabede i Jorden paa det Sted, hvor han lige havde staaet. Nu var den mere vred end nogensinde; den ligefrem rystede af Raseri.

Dette kunde ikke blive ved. Bent kunde ikke springe over Kløften mere, og i et Kapløb med Bøffelen vilde han tabe. Men pludselig fik han en Idé. Da Bøffelen stod og stirrede paa ham, vendte han om og løb, alt hvad Remmer og Tøj kunde holde hen til Træet, hvor han havde bundet Hesten. Hurtigt klatrede han op i det, og da han sad paa en af de nederste Grene, hørte han allerede Bøffelen nedenunder. Den brasede med en uhyre Kraft mod Træet, som rystede men heldigvis holdt. Saa begyndte den taalmodigt at kredse om Træet, brølende som en Løve. For nogen Tid var Harry i Sikkerhed, men hvordan skulde det dog ende?

Han havde kun sin Jagtkniv og et Stykke Staaltraad, som han brugte til at tage Sten ud af Hestenes Hove med, og man tør jo nok sige, at det var et daarligt Vaaben mod den rasende Bøffel. Han vidste, at Bøffelen med en ualmindelig Taalmodighed venter baade Timer og Dage paa sit Bytte. — Harry var meget sulten, men hvad værre var, han var begyndt at blive tørstig. Som han sad og grundede over sin forfærdelige Stilling, fik han Øje paa en Genstand paa Jorden. Det var det Reb, han havde tøjret Hesten med. Den ene Ende af det var bundet omkring Træet med en stærk Knude, og den anden laa et lille Stykke borte. Mærkeligt nok var det Bøffelen, der havde faaet ham til at se det, for hver Gang den kom omkring Træet, trampede den paa Rebet, som om den vilde stampe det ned i Jorden. Dette Skindreb gav ham en Idé. Det første, der var at gøre, var naturligvis at faa fat i Rebet; men det var nu lettere sagt end gjort, for han turde ikke kravle ned og hente det. Saa bøjede han Staaltraaden, til den fik Form af en Krog. Han havde ikke noget Sejlgarn, men han skar nogle Strimler af sin Læderskjorte og bandt dem sammen. Tilsidst fastgjorde han Staaltraaden i den ene Ende af denne Snor og begyndte at fiske efter Rebet. Efter gentagne Forsøg lykkedes det ham at faa fat i det.

Endelig lavede han omhyggeligt en stærk Løkke,

Gevaert
FILM
er den Hurtigste

Alle Spejdere bør selv kopiere Film paa
MERKUR
»Tonafix«
(selvtonende Dagslyspapir)
Det hører med til Spejderviden.
Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

POUL HOLM
SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.
Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis, Svømning, Athletik m. m.
Nyttige Gaver

Fotograf EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34
Petit Kabinet 6 Stk. Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

Faas overalt

Hvorfor! revner Overlæderet?
Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.
Brug Spejderskocream!
Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De:
Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder.
A/S Nord. Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12687.

PRÆMIEKONKURENCE.

Naar I er i Lejr og paa Langtur, gælder det jo altid om, at Jeres Udstyr og Proviant er saa praktisk, at det fylder det mindst mulige. I Stedet for Sukker skulde I købe Jer en Æske Saccharinetter til 50 Øre. Indholdet svarer til 7 Pund Sukker, men tager saa godt som ingen Plads. Saccharinetter smager som Sukker og er uden enhver Bismag. Sukker bliver let fugtigt og snavset paa Turen, det risikerer man ikke med Saccharinetter.

Brug Saccharinetter til Kaffe, The og Madlavning, kort sagt til alt, hvor Sukker ellers skal bruges.

Regler for Præmiekonkurrencen:

Firmaet H. Lundbeck & Co. udlover en fin Cycle til den, som inden 15. November d. A. indsender de fleste tomme Paphylstre, som er uden om Saccharinet-Æskerne. Saafremt flere indsender samme Antal, trækkes Lod. Opgiv tydeligt Navn og Adresse.

H. LUNDBECK & CO.
NØRREGADE 45
KØBENHAVN

O. B. S. Fortæl Jeres Moder om, hvor let og praktisk det er, at bruge Saccharinetter.

Saccharinetter

og nu vilde han prøve at fange Bøffelen i sin Lasso. Da den igen brasede imod Træet, bøjede Harry sig fremover og lod Løkken falde nedover dens mægtige Hoved. Saa strammede han Rebet, og da Bøffelen mærkede det om sin Hals, blev den om muligt endnu mere rasende. Den styrtede omkring Træet; men nu var den fanget. Det spændende var, om Rebet kunde holde. Selv om han vidste, at han kunde stole paa Rebet, blev han ganske forfærdet, da han saa, hvad der blev budt det. Det strakte sig, men det holdt.

Oppe i Træet stod Harry parat til at springe ned, og Bøffelen løb om Træet, indtil Rebet var saa stramt, at det snærede dens Strube. I et vældigt Spring var Harry nede paa Jorden, hvor han faldt næsegrus i Græsset. Bøffelen havde set ham og vilde lige til at vende om, men han naaede at komme op i Tide. Saa hurtigt som han kunde, løb Harry hen, hvor han havde tabt sin Riffel, fandt Ammunitionen, og to Skud gjorde det af med Bøffelen.

Lidt efter begyndte han at gaa hjem til Lejren med den største Delikatesse, en Jæger der paa Egnen kunde tænke sig, nemlig to Bøffeltunger. Han var ikke gaaet ret længe, før han mødte nogle af sin Fars Mænd, der var ude for at søge efter ham. Hesten var kommet alene tilbage til Lejren, og derfor var man blevet ængstelig." Gamle Bill Waltan tændte sin Pibe igen og begyndte at ryge.

„Og det", sagde han rolig, „er Grunden til, at jeg mener, at Skindrebet er det stærkeste. Jeg løsnede selv det Reb fra Bomuldstræet. Ja, de moderne Reb er maaske gode, men hvis jeg skulde vælge et Reb, hvoraf m i t Liv afhang ..."

Det danske Spejderkorps.

Korpskontor:
Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:
A/S. Lembckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:
REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerbladet)
REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.
TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

NEFA

den ideelle elektriske Cyklelygte.
den *praktiske* Lygte for *praktiske* Folk.
Lygten for Scouts

A/S NEFA

DALSLANDSGADE 11 — TELF. AM. 1858.

Vi kan sagtens smile

for vi bruger

Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber, brugte han intet andet.

Enhver

SPEJDER

og

Sportsmand

bruger daglig

WRIGLEYS P. K.
TYGGEGUMMI

med Pebermyntesmag

FORFRISKENDE
SUNDT
VELSMAGENDE

A/S Hannibal Sander
EMDRUP
Telf. Central 605 - 2752 - 2753
Søborg 61

Rensning - Farvning - Vask

Spejder-Telte

renses og vaskes
hurtigt og billigt

TELTE fra 27 Kroner pr. Stk. syet af prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe TELEFON BYEN KØBENHAVN K. **6762**

BYENS REPRODUKTIONS-
AKTIE- **ANSTALT** SELSKAB

Clichéer af enhver Art

FREDERIKSBORGGADE
Telefon **5** Byen 7750

SPEJDER MUNDERINGS MAGASINET

AKTIESELSKAB

AUTORISERET DEPOT FOR DET DANSKE SPEJDERKORPS

TELEFON C. 10909

KØBENHAVN K.

FØRST

STØRST

BILLIGST

LANDEMÆRKET 3

LIGE OVERFOR RUNDETAARN